دستور غرّهٔ رجب ۱۳۸۹ (۱۳۴۸/۶/۲۳)
حضرت حاج سلطانحسین تابنده گنابادی رضا علی شاه ثانی طاب ثراه

هو

۱۲۱

خدمت همهٔ خواهران ایمانی سلام عرض و از همه درخواست دعا و توفیق آنان را از خداوند خواستارم. بعضی از مطالب را برای ازدیاد توجّه آنان عرض می‌کنم:

۱. چون انجام وظیفهٔ فقری در این دوره سنگین‌تر است باید همّت و جدّیت هم بیشتر بوده و در آداب شرع مطهر کاملاً کوشا باشند، که بر خلاف وظایف مقرّره رفتار ننمایند. چون کوتاهی در انجام وظایف اضافه بر آنکه مسئولیت خدایی دارد، باعث ایراد و اعتراض دیگران بر جامعهٔ فقر و بزرگان سلسله نیز می‌گردد. لذا انتظار می‌رود در رفتار و گفتار کمال مراقبت را داشته باشند و بدانند که خداوند در همه جا حاضر و ناظر و باطن بزرگان مراقب رفتار ما می‌باشد. احکام دیانت مقدّسهٔ اسلام هم قابل تغییر نیست و در همهٔ ازمنه و امکنه باید مجری گردد.

۲. جلساتی که خانمها به نام جلسهٔ فقری منعقد می‌کنند باید ساده و خالی از هرگونه تظاهرات و پذیراییهای تشریفاتی بوده باشد، چون تقید به تشریفات باعث قلّت توجّه به اصل موضوع و مشغول شدن به ظواهر می‌گردد. و در مجالس سبب می‌شود که هر کدام از میزبانها در صدد زیادتر نمودن تشریفات ظاهری که در پذیراییهای مادّی معمول است بشود و باعث می‌گردد که بعض کسانی که برای آنان پذیرایی مفصّل میسر نیست از فیض خدمت جلسات محروم شوند. لذا خانمها نیز در جلسات خود همان رویه را که در مجالس فقری برادران معمول است مجری دارند و از زیاده بر آن خودداری نمایند.

۳. در جلسات فقری مذاکرات بین الاثنین ننموده دربارهٔ امور مادّی و دنیوی نیز سخن نگویند، چون منظور از انعقاد جلسه یاد خدا و توسّل به بزرگان و انصراف از امور دنیوی است و سخن مادّی و دنیوی مخالف غرض و منظور است. بلکه در مجالس فقری بایداز همه جهت کمال ادب و خضوع راداشته و خداوند راحاضرو ناظردانسته واز همه حیث رعایت رضایت اورا بنمایند.

۴. اگر خدای نکرده بین دو نفر کدورت یا گله‌مندی باشد، کوشش کنند که آن را رفع نموده و همه با یکدیگر با نهایت صمیمیت و یگانگی مجتمع شوند که افسردگی بین مؤمنین مانع اجابت دعا می‌شود. همچنین اگر بین دو نفر کدورت باشد، دیگران جدّیت در اصلاح و رفع آن بنمایند و آنچه موجب تشدید کدورت گردد اظهار نکنند، که نمّامی و سخن چینی و غیبت باعث تشدید نقار آنها و موجب غضب خداوند است.

۵. در حفاظ و محجوب داشتن خود طبق دستور شرع مطهّر و آنچه صریح قرآن مجید است کاملاً مراقبت نمایند، که مخالفت دستور صریح قرآن مجید از گناهان است و یکی از موانع اجابت دعا می‌باشد.

۶. در مجالس فقری قیود ظاهری و تعینات صوری نیست و دارا و نادار و وضیع و شریف یکسان هستند، طبق **اِنَّ اَکْرَمَکُمْ عِنْدَ اللهِ اَتْقیکُمْ**[۱] (آنکه پرهیزگارتر است نزد خداوند مقرّب‌تر می‌باشد). لذا باید همه نسبت به همدیگر کمال محبّت و یگانگی را داشته، با خلوص نیت و اتّفاق و اتّحاد بنشینند و به یاد خدا مشغول باشند. میزبان نیز نسبت به همه احترام و

پذیرایی لازم را بنماید و چون واردین مهمان خدایی هستند، در خدمت نمودن به آنان خدا را در نظر داشته و بـرای رضـای خداوند خدمت نماید که انشاءالله مورد قبول واقع گردد. والسّلام علینا وعلی عبادالله الصّالحین.

فقیر سلطانحسین تابنده

---

۱. سورهٔ حجرات، ایهٔ ۱۳.